

NEUROFIBROMATOSE VAN HET GELAAT MET SKELETAFWIJKINGEN

In zijn helder geschreven klinische les in het *N. T. v. G.* van 7 October 1950 beschrijft prof. SILLEVIS SMITT twee gevallen van neurofibromatose van het gelaat met skeletafwijkingen, waarin hij tevens het uitgebreide ziektebeeld van RECKLINGHAUSEN in zijn menigvuldige gedaanten in korte trekken heeft weergegeven.

Men moet plaat 78, fig. 2 met behulp van een schedel (aan de binnenkant) bekijken om in finesses te zien hetgeen schrijver naar aanleiding der photo, door dr LAAN vervaardigd, punt voor punt aanwijst.

Inderdaad zou fig. 1, oppervlakkig beschouwd, de indruk maken van een gewone facialisparalyse, doch even scherp kijkend blijkt alras — zoals SILLEVIS SMITT opmerkt — dat er hier iets anders aan de hand moet zijn. In zijn klinische les heeft mij één ding getroffen: hij schrijft onderaan blz. 2893: „de verklaring van de wijde sella turcica (*eveneens regel*) is niet eenvoudig”. In de twee gevallen echter, die hij waarnam, was bij het kind inderdaad de sella te wijd, doch bij de vrouw bleek een normaal zadel te bestaan; een te wijde sella dus slechts in 50 pCt zijner gevallen. Of moet in dit geval een normale sella worden opgevat als de uitzondering, die de regel bevestigt?

Utrecht (Oudenrijn), 12 October 1950

K. A. ROMBACH

BEHANDELING VAN ERNSTIGE VERBRANDINGEN MET A.C.T.H.

Er staan ondergetekenden gegevens ter beschikking, inmiddels ook vermeld in *Lancet* 259, No 6630, 410, 1950, dat bij ernstige verbrandingen met groot oppervlakte-verlies een onmiddellijke behandeling met A.C.T.H. levensreddend kan zijn. Wij brengen dit onder de aandacht van de lezers van het *Tijdschrift* en adviseren in dergelijke gevallen dadelijk contact op te nemen met de eerste ondergetekende.

J. W. R. EVERSE, *N.V. Organon*, Oss.

Oss, 12 October 1950

A. QUERIDO, Leiden.

EEN LEIDSE HANDGREEP?

Omstandigheden hebben mij verhinderd eerder het antwoord te geven dat ik nog steeds schuldig ben aan collega BIJLOOS (zie *N. T. v. G.*, No 12 en 15, van 25 Maart en 15 April 1950). Het samenvouwen van de asphyctische zuigeling is door OGATA medegedeeld (*Beiträge z. Geburtshilfe und Gynäkologie*, dl 12, blz. 79, 1908). Deze beschrijft daarbij ook hoe het diaphragma door deze handelwijze wordt bewogen. Het effect op de bloedverdeling komt alleen tot zijn recht, waar hij beschrijft dat door de drukverhoging in de buikholte de aorta wordt leeggedrukt.

Dat de houding waarin de patiënt wordt gebracht, niet nieuw is, heb ik in mijn artikel duidelijk laten uitkomen. Wel is nieuw de handgreep toegepast op de volwassen schijndode als hulp bij de methode van SILVESTER.

Rotterdam, 9 October 1950

J. W. LOOS

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSLAND. — VOOR KNUTSELAARS. De *Schweizerische Medizinische Wochenschrift* (1950, 998) beveelt het door URBAN und SCHWARZENBERG (München-Berlijn) uitgegeven „Gehirnschnitt-Modell” aan. Men moet de kartonnen onderdelen zelf uitsnijden en bijeenvoegen, volgens de recensent een aardig werkje voor „Frau Doktor” en de kinderen.

ENGELAND. — EEN-EIIG? Een medewerker aan de *British Medical Journal* van